

РЕШЕНИЕ

№ 1164

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 09.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11236** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ) със седалище в [населено място], чрез юрк. Я., срещу констативен акт № КА-ПБЗН-С30-17-08 от 14.11.2022г., в който е обективирано предписание на Л. В. С. - инспектор по ЗН в група ПКПД при РД ПБЗН – С. 3. предприятието да разработи и приложи карти на уязвимите от заливане зони в аварийни план на язовир „К. - 189“, [населено място], [община], област С. 3..

Жалбоподателят посочва, че са му предоставени правата за управление върху ПИ с идентификатор 38563.94.189 съгласно АПДС № 9869 от 29.05.2020г., в който с намира язовир „К. - 189“. Поради това жалбоподателят упражнява правата и задълженията на собственик съгласно чл. 139д от Закона за водите. Процесният констативен акт е съставен на предприятието след извършена проверка на служител на РД ПБЗН. В него липсват фактически и правни основания, доколкото не е ясно защо контролният орган е решил, че именно ДПУСЯ е задълженията субект, който следва да приложи карти на уязвимите от заливане територии, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или изпускане на водни обеми от язовир „К. - 189“. Не се посочени и точните и конкретни действия, които предприятието трябва да извърши, за да изпълни предписанието. Позоваването на Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние противоречи на чл. 146з, ал.1 от ЗВ, съгласно

който тези карти се съставят от директора на съответната басейнова дирекция. Вменяването на подобно задължение на собственика на язовира създава предпоставки за нарушаване на зависимостта между отделните елементи от съдържанието на тези карти и последователността в политиката на управление на водите на национално ниво. Поради това ДПУСЯ не може да изпълни вмененото му с процесното предписание задължение. Още повече, че липсва и методика за изработване на процесните карти. Като процесуално нарушение се сочи неуведомяването на предприятието за откриване на производството по издаване на процесния акт и неосигуряване на възможност същото да участва в него. Поради това се иска от съда да отмени процесното предписание. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Л. В. С. - инспектор по ЗН в група ПКПД при РД ПБЗН – С. З., редовно уведомен, оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмена защита по съществото на спора.

Административен съд София-град, като съобрази доказателствата по делото и доводите на страните, приема следното от фактическа страна:

С договор за дарение от 24.02.2020г. [община] дарява на държавата, чрез областния управител на област С. З. ПИ с идентификатор 38563.94.189 с площ от 54632 кв.м., представляващ водоем. На това основание е издаден АПДС № 9869 от 29.05.2020г. за същия имот, като правата за управление на водоема са предоставени на ДПУСЯ. Комисия по чл. 138а, ал.3 от ЗВ, назначена със заповед № АП-07-ЗД-17 от 03.04.2020г. на областния управител на област С. З., е класифицирала процесния язовир по смисъла на чл. 141б, ал.1, т.1 от ЗВ като такъв от първа висока степен на потенциална опасност съгласно протокол №23 от 17.07.2020г., утвърден от областния управител на област С. З. Със заповед № 8121з-1393 от 16.11.2016г. министърът на вътрешните работи е оправомощил инспектори по „Защита на населението“ ЗН в РД ПБЗН с правата по чл. 87, ал.1, чл. 89 и чл. 100, ал.1 от ЗЗБ. В тази връзка е издадена заповед № 1983з-103 от 21.02.2017г., с която главният директор на ГДПБЗН е оправомощил органите на ПБЗН, на които със заповед на директора на съответната РД е определен съответен териториален и/или специализиран участък, да извършват проверки на обекти по чл. 35 от ЗББ и да съставят констативни актове, в които да дават предписания. Със заповед № 12393-47 от 28.01.2022г. директорът на регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - С. З. към ГД ПБЗН при МВР е утвърдил списък на обекти по чл. 35 от Закона за защита при бедствия, които подлежат на проверка по спазване изискванията на ЗББ през 2022г. По т.34 в списъка фигурира язовир „К. - 189“. В изпълнение на 14.11.2022г. Л. В. С. - инспектор по ЗН в група ПКПД при РД ПБЗН – С. З. е извършил проверка на язовира. При проверката е констатирал, че за язовира има изготвен аварийен план, към който не са приложени карти на уязвимите от заливане територии, които биха били наводнени при образуване на висока вълна от разрушаване на язовирната стена или изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия съгласно изискването на чл. 35, ал.2 от ЗЗБ във връзка с т.4.8. от Приложение №2 към чл. 57, ал.2 от Наредбата. В резултат е дадено предписание на жалбоподателя, като упражняващ правото на собственост върху язовира, в срок до 16.05.2023г. да разработи и приложи посочените карти. П. е връчено на жалбоподателя на 18.11.2022г. съгласно отбелязване върху предписанието на л.24 гръб. Жалбата срещу него е подадена на 02.12.2022г.

По делото е приложено писмо на директора на ГД ПБЗН при МВР до зам. министъра на икономиката от 28.02.2022г., в което се посочва, че за целите на оценка на риска е

необходимо разработване на карти на заливаемите зони при авария или разрушаване на язовирна стена и неконтролируемо изпускане на води. Към момента липсва единна методика за изработване на тези карти. Независимо от това комисииите по чл. 138а, ал.3 от ЗВ извършват класификация на язовирите по степен на потенциална опасност. При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок. Оспореното предписание представлява административен акт по чл. 89 от ЗЗБ, с което безспорно се засягат правата на заявителя. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган- длъжностно лице от РДПБЗН-МВР-инспектор по „Защита на населението“, който видно от т.І.5 от Заповед N 8121з-1393/16.11.2016г. на министъра на вътрешните работи е оправомощен с правата по чл.87, ал.1 от ЗЗБ- осъществяване контрол по спазването на ЗЗБ, както и с правата по чл.89 от с.з. - даване на задължителни предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба. Съгласно т.IV от цитираната заповед, организацията за осъществяване на контрол по ЗЗБ се определя със заповед на директора на ГДПБЗН-МВР. Такава заповед е издадена, а именно заповед № 1983з-103 от 21.02.2017г. Съгласно т.ІІІ.3.4. от същата, директорът на РДПБЗН утвърждава списъка на обектите, подлежащи на контрол в съответния район на действие на РДПБЗН, а т.ІІІ.3.5. определя териториалния участък на всеки от служителите на РД, осъществяващи контрол по спазване на ЗЗБ. В изпълнение на посочените точки от заповедта на директора на ГДПБЗН- МВР, директорът на РДПБЗН-С. З. е издал заповед № 12393-47 от 28.01.2022г., с която е утвърдил списък на обектите в област С. З., подлежащи на контрол по ЗЗБ, под № 34 от раздел IV на който е включен язовир „К. малък“. Територията на язовира попада в Специализиран участък в [община], за който ответникът е оправомощен да осъществява контрол.

Оспореният акт е издаден в изискуемата се писмена форма и съдържа мотиви. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му – липса на карти на уязвимите от заливане територии, което е в несъответствие с чл. 35, ал.2 от ЗЗБ във връзка с т.4.8. от Приложение №2 към чл. 57, ал.2 от Наредбата.

Оспореният КА е издаден при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с приложимите материалноправни норми. Актът е връчен на собственика на язовира на 18.11.2022г. като неуведомяването му за започване на административното производство не е съществено процесуално нарушение. Жалбоподателят разполага с възможност да посочи всичките си доводи и приложи подкрепящите ги доказателства пред съда.

Съгласно чл.7 от Наредбата, собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и по тази наредба за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите, а съгласно чл.57, ал.1 от същата, аварийните планове на язовирите се изготвят от собственика/оператора по реда на чл. 35 от Закона за защита при бедствия и чл. 138а, ал. 1 и 2 от Закона за водите. Съгласно посочените разпоредби собствениците или ползвателите на водностопански системи и съоръжения и на обекти по чл. 131, ал. 1 изготвят аварийни планове по реда на чл. 35 от Закона за защита при бедствия като е посочено обобщено тяхното съдържание. Специфичните изисквания за формата и съдържанието на аварийните планове на язовирите се определят с наредбата по чл. 141, ал. 2. Съобразно т. 4.8. от Приложение

№ 2 към чл. 57, ал.2 от Наредбата по чл. 141, ал.2 от ЗВ аварийният план съдържа карти на уязвимите от заливане зони, които се изготвят за язовирите от първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл. 141б от Закона за водите. Основната цел на картите на уязвимите от заливане зони е да се определят териториите, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или от изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия. Картите на уязвимите от заливане зони са необходими, за да се улесни навременното уведомяване и евакуацията на райони, потенциално засегнати от разрушаване на язовирната стена или преминаване на висока вълна. Картите на уязвимите от заливане зони на язовирите от първа висока степен на потенциална опасност включват засегнатите територии и зони, определени в приложение № 1 към чл. 10, ал. 2. Степента на потенциална опасност се определя съгласно Приложение № 1 от Наредбата, като в настоящия случай с отбелязване с отметка върху „да“ на критерий „засегнати елементи от инфраструктурата, водещи до отрицателни последствия за обществото и човешкото здраве и стопански такива от първа и втора категория“. Процесният язовир е именно от първа висока степен на потенциална опасност.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е негово задължението да разработи и приложи посочените карти. Следва да се отбележи, че не съществува идентичност между картите по чл. 146з от ЗВ и картите по т.4.8. от Приложение №2 на посочената наредба. Първите касаят райони под заплаха от наводнения и райони с риск от наводнения, вторите - уязвими от заливане зони при разрушаване на язовирна стена или от изпускане на водни обеми от язовир в аварийни условия. Първите са основа за създаване на планове за управление на риска от наводнения на ниво район, а вторите са част от аварийния план на язовира. Първите се съставят от съответната басейнова дирекция, а вторите от собственика/оператора на язовира. Последователността, в която законът третира двата вида карти, е от по-малкото към по-голямото. Първо се изготвят аварийни планове с карти на уязвимите от заливане зони на всеки обект, а след това се изготвят планове за управление на риска от наводнения в целия район, в който може да има множество водоеми и водно стопански съоръжения. Систематичното място на двете уредби е съответно в глава 9, раздел I от Закона за водите – общи положения, и в раздел II – IV, касаещи оценка и управление на риска от наводнения. Следователно именно жалбоподателят е длъжен да разработи и приложи към аварийния план на язовира карта на уязвимите от заливане зони. Твърдението, че липсва методика за изработването им, е неоснователно, доколкото в писмото на л.14 – 16 на директора на ГД ПБЗН се коментира не въобще липса на методика, а липса на единна методика за изработване на тези карти. Това се сочи като проблем при класификацията на язовирите по степен на потенциална опасност – етап, който за процесният язовир е приключен и същият още през 2020г. е класифициран като такъв от първа висока степен.

Установеното нарушение на нормативното изискване за съдържанието на аварийния план на обекта съобразно квалифицирането му като обект от първа степен на потенциална опасност обуславя материалната законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона. По изложените мотиви, настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, пр.2 АПК, Административният съд – С. град, 41 с-в

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ) със седалище в [населено място], чрез юрк. Я., срещу констативен акт № КА-ПБЗН-С30-17-08 от 14.11.2022г., в който е обективизирано предписание на Л. В. С. - инспектор по ЗН в група ПКПД при РД ПБЗН – С. З. предприятието да разработи и приложи карти на уязвимите от заливане зони в аварийни план на язовир „К. - 189“, [населено място], [община], област С. З.. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: